

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

16.4.2009

B6-0190/2009

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания по изявления на Съвета и на Комисията
съгласно член 103, параграф 2 от Правилника
от Francis Wurtz and Sahra Wagenknecht
от името на групата GUE/NGL
относно заключенията на срещата на върха на Г-20

Резолюция на Европейския парламент за заключенията на срещата на върха на Г-20

Европейският парламент,

- като взе предвид заключенията на срещата на върха на Г-20, проведена в Лондон на 2 и 3 април 2009 г.,
- като взе предвид член 103, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че общо споделяното убеждение на политическите и бизнес лидери и водещите икономисти, че "свободните пазари знаят най-добре" и че свободното взаимодействие на пазарните сили гарантира ефикасно и ефективно разпределение на ресурсите, беше опровергано убедително от финансовата и икономическа криза,
- Б. като има предвид, че засилващото се неравенство в разпределението на доходите и богатството (увеличаване на печалбите и богатството, рязко намаляване на дела на работещите в националния доход) през последните 30 години беше главната движеща сила на огромния ръст на инвестициите във финансови пазари и създаването на балони на цените на активите,
- В. като има предвид, че глобализацията, либерализацията и дерегулацията на финансовите пазари проправиха пътя за финансови иновации (деривати, хедж фондове, дялово участие, секюритизация, структурирани инвестиционни инструменти и др.), които от своя страна допринесоха за прекомерен и извънредно процикличен ливъридж, поведение, насочено към постигане на резултати в най-кратък срок, налагане на несъстоятелни искания за висока възвръщаемост на предприятията в сферата на производството и услугите ("ориентация към постигане на висока цена на акциите"), а също така бързо и широко разпространение на рисковете; като има предвид следователно, че както неолибералните политики на либерализация на финансовите пазари, така и ориентацията, насочена към краткосрочно увеличение на стойността на акциите на всяка цена, се компрометираха напълно,
- Г. като има предвид, че за кризата са виновни не само алчните управители на финансовата индустрия, но в еднаква степен и правителствата на САЩ и на почти всички държави-членки на ЕС, както и европейските институции, които всички насърчаваха либерализацията на финансовите пазари, специално в ЕС посредством плана на ЕС за действие на финансовия пазар и пакета Lamfalussy, които се основаваха на саморегулиране на финансовия сектор;
- Д. като има предвид, че настоящата криза подчертава необходимостта от обединяване на цялата икономическа и политическа мощ на целия свят за справяне с кризата чрез координирани фискални политики и за овладяване на финансовите пазари; като

има предвид, че традиционният "Западен свят", особено САЩ, Япония и ЕС, вече не е в състояние да решава проблемите сам; като има предвид, че следователно от срещата на върха на Г-20 се очакваше да постави начало на нов световен икономически ред с важна роля за нововъзникващите страни,

1. посочва, че светът спешно се нуждае от координирани политики за стабилизиране на икономиката срещу рецесии, за противодействие на изменението на климата, за засилване на екологически и социално устойчивото развитие, за укрепване на публичните услуги и насърчаване на пълна трудова заетост с качествени работни места и социални права; затова изразява силно съжаление от факта, че с изключение на обещания за повече средства за МВФ срещата на върха на Г-20 не успя да придвижи дневния ред по посока на провъзгласената от нея цел - установяване на правила за "нов икономически ред";
2. посочва, че единствено САЩ, Китай и Япония са предоставили пакети от бюджетни стимули от по-значим мащаб, за да противодействат на низходящата тенденция в икономиката; съжалева за това, че ЕС и неговите държави-членки изостават значително и че европейската програма за икономическо възстановяване не разполага с достатъчно средства и се състои главно от неkoordinирани национални пакети за стимулиране с много различна насоченост; призовава за пакети от бюджетни стимули, които да насочат средства към социално и екологически полезни инвестиции с цел обезпечаване и създаване на висококачествени работни места;
3. изтъква, че срещата на върха на Г-20 не успя да постигне споразумение за глобален координиран пакет от фискални стимули благодарение на противопоставянето на ЕС на подобен ход; подчертава, че "глобалният пакет за насърчаване" на срещата на върха, за който се твърди, че се състои от \$ 1,100 млрд. (средства за МВФ, финансиране на търговията, помощ за най-бедните държави, средства за специални права на тираж) се състои главно от средства, предвидени по-рано, и че само около \$ 100 млрд. представляват действително нови ангажименти; изразява съжаление от факта, че по-бедните икономики, като тези, които са най-силно засегнати от глобалната рецесия, няма да получат необходимата помощ за преодоляване на кризата;
4. критикува силно факта, че определянето на \$ 250 млрд. за специални права на тираж не беше свързано с промяна на правото на глас, така че 44% от тази сума ще отидат в Г-7, т.е. най-големите икономики, и само около \$ 80 млрд. ще бъдат за страните със средни доходи и за бедните страни; изразява силно съжаление от факта, че срещата на върха на Г-20 не обсъди предложението на председателя на Централната банка на Китай за реформиране на системата на специални права на тираж на основа на глобалните ресурси; посочва, че по такъв начин беше пропусната възможността за придвижване към "нова система Бретън Уудс";
5. критикува намерението на срещата на върха на Г-20 да засили ролята на Международния валутен фонд (МВФ) за възстановяване на кредита, растежа и трудовата заетост в световната икономика; подчертава необходимостта от започване на реформа на политическите инструменти на МВФ за вземане на решения, за да се

предотврати средствата да бъдат използвани като оръдие на "Западния свят"; приветства предпазливите съобщения относно изпълнението на пакета от реформи на квотите и гласуването в МВФ, договорен през април 2008 г., както и призива на МВФ за приключване на следващия преглед на квотите до януари 2011 г.;

6. призовава за цялостна реформа на политиката на МВФ за отпускане на заеми, която например за Латвия, Унгария и други страни обвързва отпускането на заеми с намаляването на заплатите и пенсиите, съкращаването на работещите в публичния сектор, ограничаването на средствата за здравеопазване и др. посочва, че този вид обвързване не само ще удари най-бедните слоеве на обществото, но и ще засили икономическата рецесия, тъй като силно ще се намали търсенето; посочва, че подкрепата на ЕС за подобна политика не може да се разглежда като "европейска солидарност" по време на кризата;
7. подкрепя предложението на консултативната група към ООН начело с икономиста Joseph Stiglitz за замяна на институцията Г-20 с нов глобален икономически съвет; подчертава, че подобен орган на ООН би бил много по-добър форум за определяне дневния ред на световната икономическа и финансова политика, тъй като би осигурил представянето на по-слабо развитите и най-слабо развитите страни, които понастоящем са изключени от процеса Г-20; приема предложението за създаване на нова глобална система за резерв, предоставяща редовна подкрепа на развиващите се страни и неподлежаща на вето от страна на индустриализираните страни, които господстват в съществуващите международни финансови институции като МВФ;
8. приветства единодушието на лидерите на Г-20 за това, че основните причини за кризата бяха сериозните недостатъци във финансовия сектор и във финансовото регулиране и надзор; критикува обаче неуспеха на срещата на върха да обърне внимание на необходимостта от стабилизиране на банките и на финансовата система, за да може системата на кредитиране да заработи отново; посочва спешната необходимост от изработване на по-здрава и глобално по-последователна рамка за надзор и регулиране на бъдещия финансов сектор, която да поддържа глобалното устойчиво развитие; подчертава, че срещата на върха би трябвало също да постигне споразумение за установяване на много по-голямо системно сътрудничество между страните за регулиране на финансите; подчертава, че финансовият сектор трябва да приеме по-ниска възвращаемост и да се съгласи на системи за изплащане на бонуси, насочени към избягване на риска и дългосрочни цели, вместо краткосрочни печалби;
9. отбелязва, че лидерите на Г-20 искат да изпълнят договорения на предишната им среща план за действие за създаване на нов Съвет за финансова стабилност (СФС) като наследник на Форума за финансова стабилност (ФФС), в който да влизат страните от Г-20, членовете на ФФС, Испания и Европейската комисия; въпреки това съжалева за липсата на каквито и да е официални правомощия на СФС, от който се очаква единствено да работи съвместно с МВФ; посочва, че въпросът за това, как СВС може да обезпечи подходящо наблюдение и да осъществи глобална последователност на националните реакции за управление на кризи, изобщо не беше решен;

10. критикува силно факта, че регулирането и надзорът ще включват само всички важни за системата финансови институции, инструменти и пазари; подчертава необходимостта от по-строго регулиране за предотвратяване на рискове, породени от нови рискови финансови продукти, както и че новите рискови финансови продукти трябва или да се забраняват, или търговията с тях да бъде строго ограничавана и наблюдавана; силно критикува също така и идеята, че регулирането следва да предотвратява единствено прекомерния ливъридж; вярва, че трябва да бъдат въведени строги ограничения за ливъридж за всички финансови институции, които подлежат на регулиране; подчертава, че на пенсионните фондове и по-специално на професионалните пенсионни фондове не трябва да се разрешава да инвестират във финансови продукти като хедж фондове или фондове за дялово участие, които носят системни рискове, тъй като фалитът на тези фондове би се отразил отрицателно върху пенсиите;
11. подчертава намерението на лидерите на Г-20 да предприемат действия срещу отказващите сътрудничество юрисдикции, включително данъчните оазиси, и да наложат санкции, за да защитят публичните финанси и финансови системи; приветства тяхното изявление, че "ерата на банковата тайна приключи"; подчертава в тази връзка, че страните от ЕС, които действат като данъчни оазиси (Австрия, Белгия, Обединеното кралство, Люксембург), както и Швейцария, трябва да премахнат банковата тайна и да преустановят възмутителните си практики;
12. призовава ЕС и неговите държави-членки също така да разрешат проблемите, създадени от вътрешните и външните офшорни финансови центрове (Нормандските острови в Ламанша, Каймановите острови и др.), и да забранят бизнеса с тях, ако не спазват предписанията; подчертава, че глобалният отговор на проблема с укриването на данъци означава също така насочване на вниманието към големите финансови центрове, тъй като много от малките данъчни оазиси са просто техни сателити;
13. приветства намерението да се разшири регулаторният надзор и регистрацията, за да включат и агенциите за кредитен рейтинг; посочва, че е необходима публична европейска агенция за кредитен рейтинг, която не работи с цел печалба, за да се предотвратят конфликтите на интереси, възпрепятстващи процеса на определяне на рейтинги;
14. съжالياва, че предложенията за данъци върху валутните операции ("данък на Тобин") и операции на фондовите борси (включително извънборсовите сделки) не бяха споменати от лидерите на Г-20;
15. критикува ангажимента на срещата на върха на Г-20 да гарантира амбициозно приключване на Кръга за развитие от Доха; изтъква, че Кръгът би разширил системата от търговски правила, които вредят на икономиките на развиващите се нации и се намесват във вътрешното политическо пространство на страните; призовава за временно прекратяване на преговорите за обществените поръчки, правата върху интелектуалната собственост и либерализирането на инвестициите и услугите, тъй като те са в интерес единствено на развитите страни, подриват предоставянето на публични услуги и застрашават икономическата и финансовата стабилност;

16. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на държавните ръководители от Г-20, на Съвета, Еврогрупата, Комисията, Европейската централна банка, парламентите на държавите-членки, Комитета на регионите и Икономическия и социален комитет на ЕС.